

SENZACIONALNO! "SLOBODNA" OTKRIVA NAJČUVANIJU SLOVENSKU TAJNU Uz obalu Istre milijarda barela nafte i milijarde kubika plina

Sloveniju i njezine političare ne zanima režim plovidbe niti ribarenje u Jadranskom moru. Njihov je cilj- tvrdi umirovljeni časnik HV-a **Nediljko Pušić**, pozivajući se na relevantnu dokumentaciju svjetskih institucija i stručnjaka kojom raspolaže - osigurati suverenitet nad dijelom sjevernog Jadrana ispod čijeg dna se nalaze ogromne količine nafte i plina te steći suverenitet nad lijevom obalom Piranskog zaljeva kako bi mogli eksploatirati rudno bogatstvo koje se nalazi ispod kamenoloma!

Američka i sovjetske karte

Pušićevo senzacionalno otkriće, koje je doista u cijelosti potkrijepljeno topografskim kartama i geomorfološkim studijama svjetskih stručnjaka i znanstvenika, u dobroj mjeri demistificira slovensku nepopustljivost u pregovorima s Hrvatskom oko Savudrijske drage.

Istodobno, baš u vrijeme odmrzavanja slovenske blokade hrvatskog puta u EU, otvara nove dvojbe za Vladu **Jadranke Kosor**. Naime, slovenske pretenzije, slijedom najnovijih saznanja, daleko

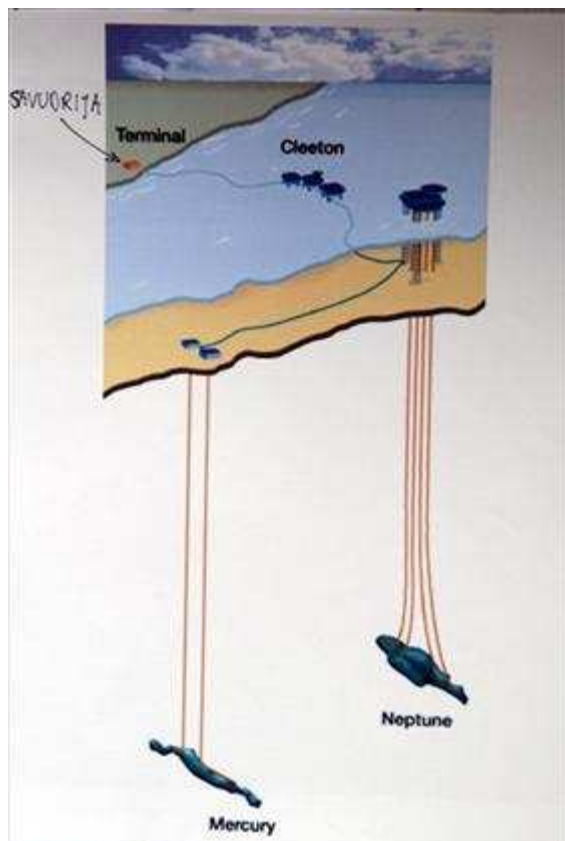
nadmašuju ribarske zahtjeve za kočarenjem u tom dijelu Jadrana ili njihove pomorske ambicije, a moglo bi se zaključivati i da su ribarima manipulirali e da bi prikriili prave razloge ucjene blokadom hrvatskog establishmenta u procesu priključenja EU.

Sistematični pravnik s mirovinom časnika HV-a i evidentnim viškom vremena koje nevjerovatno produktivno troši, u intrigantnu privatnu "istragu" značaja Piranskog zaljeva ušao je potaknut suspenzijom hrvatskog ZERP-a nakon snažnog pritiska koji je na RH izvršila Slovenija uz potporu EU.

Zašto je Hrvatska pristala biti jedina država na svijetu koja odustaje od primjene svoga zaštićenog eko-ribolovnog pojasa?

U siječnju 2008.g. počeo je istraživati uzroke koji su doveli do pat-pozicije u Piranskom zaljevu, uvjeren da se iza javno deklariranih razloga moraju kriti neki važniji, tajni koje Slovenci nikad nisu dali ni naslutiti. Krenuo je izučavati stare zemljovide iz 12.stoljeća, pa sve do onih iz 19., fokusiran osobito na tok i ušće rijeke Dragonje.

No, u tom "grmu nije ležao zec", niti su se karte imalo razlikovale. Prionuo je potom proučavanju nautičkih karata Jadrana s kraja 19.stoljeća. Prostudirao je i novije, moderne nautičke karte. Ništa sporno nije otkrio, obalne crte potpuno su se poklapale.

E, tada je posegnuo za topografskim kartama u kojima je ucrtan Piranski zaljev, počev od "Pregledne K und K generalštaba topograf. karte br.31-45 mjerilo 1:250.000 iz 1900.g.", preko sovjetskih (voenno-topograficheskoe upravljenje generalnog staba VTU GSh) karata L-33-88-V i L-33-88 iz 1973.-1991.g.do američkih (national geospatial-intelligence agency) - 1985-I iz 1993.g., pa čak i karte bivše JNA (VGI) br. 366-1-1 iz 1982.g. te karte topografskog zavoda Slovenije br. 4611 iz 1995.g.

Da bi ih mogao "čitati", morao je savladati preko 250 vrsta topografskih znakova, i nakon svega zaključio da se karte međusobno razlikuju tek u dva detalja. Naime, u sovjetskim i američkim kartama bili su ucrtani svi dalekovodi, a u američkim su bili i kamenolome numerirani. Toga u jugoslavenskim i slovenskim kartama nije bilo.

Mukotrpnja potraga

Kako je riječ o čovjeku koji ne staje dok ne dobije sve odgovore, brzo je shvatio u čemu je "kvaka 22".

Amerikanci i Sovjeti ucrtavali su dalekovode na karte zbog vojnih letjelica-helikoptera i niskoletećih borbenih aviona koji su glavno sredstvo svih njihovih borbenih djelovanja, i na taj način otklanjali potencijalne smetnje i rizike.

Ali, zašto su "Ameri" numerirali kamenolome, e, to je tek trebalo otkriti. Zahvaljujući opsežnoj literaturi (Terrain Analysis FM 5-33, Topographic surveying FM 3-34.331, Minerals for atomic energy by Robert D.Nininger), i tu je enigmu riješio.

Numeracija svih kamenoloma u kraškim područjima svijeta sračunata je na lakše pribavljanje podataka o nalazištima strateških sirovina kao što su uran, torij i berilij. A topografska karta Piranskog zaljeva zorno pokazuje da su kamenolome samo na njegovoj lijevoj, hrvatskoj obali gdje je na uzorcima kamena obavljena geokemijska i geofizikalna analiza, nakon čega su numerirani.

-Tada mi je postalo kristalno jasno da odgovore na pitanja o problematici razgraničenja u Piranskom zaljevu moram tražiti u zemlji, pod morem, odnosno u geologiji sjevernog Jadrana - priča Pušić svoju novu senzacionalnu priču.

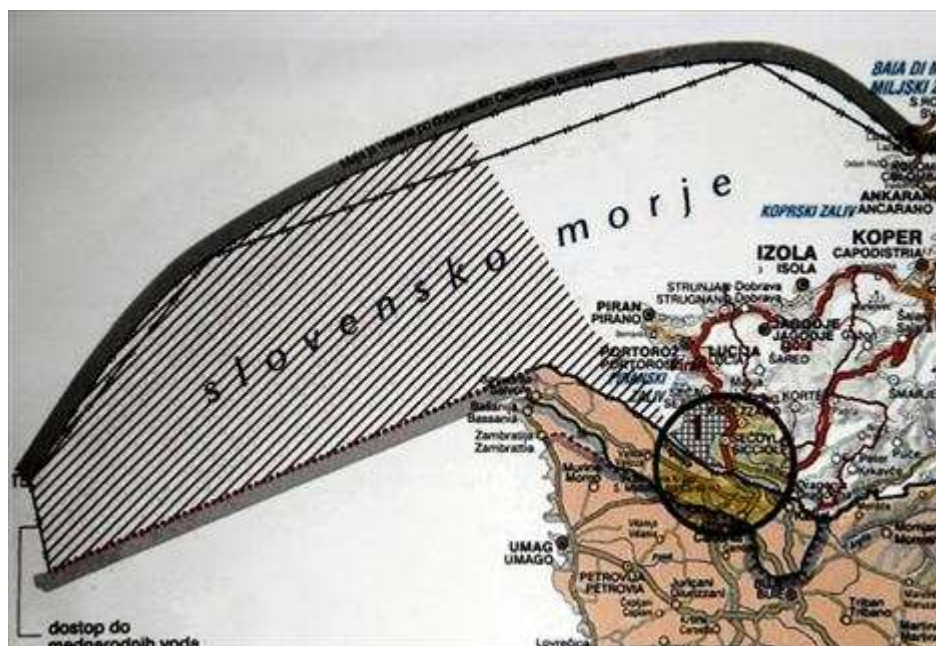
Uskoro je došao do ključnih podataka koji su mu pomogli dešifrirati pretenzije slovenskih političara za tim dijelom hrvatskog teritorija. Naime, institucija koja raspolaže s najviše geoloških podataka na svijetu je Geološka služba američke vlade - U.S.Geological Survey, u čijim je izvješćima našao precizne procjene količina nafte, plina i tekućeg plina u sjevernom Jadranu.

Spomenuta institucija obrađuje nalazišta diljem svijeta, te navodi podatke koliko je količina pronađeno, koliko iscrpljeno i kolike su rezerve još neeksploatirane. Na geološkoj karti Europe gdje su ucrtana sva naftna, plinska polja i geološke provincije, navodi se provincija Po Basin 4060 koja prestaje kod rta Savudrije, a istočno i sjeveroistočno od rta nema ni nafte ni plina.

Od ukupnih procijenjenih količina u toj geološkoj provinciji, 50 posto otpada na hrvatski dio Piranskog zaljeva. Prema procjenama (iz 2000.g.) koje navode u svojim izvješćima, uz zapadnu obalu Istre, te u zapadnoj i južnoj Istri nalaze se milijuni barela neotkrivene nafte i milijarde kubika

plina! Ili posve precizno: F 95-minimalno 39 milijuna barela nafte, 6,600 milijardi kubičnih fita plina i minimalno 21 milijun barela tekućeg plina; F05-maksimalno 916 milijuna barela nafte, maksimalno 33,466 milijardi kubičnih fita plina te maksimalno 308 milijuna barela tekućeg plina; MEAN (geo. sredina) - 360 milijuna barela nafte, 17.904 milijarde kubičnih fita plina i 122 milijuna barela tekućeg plina.

Prema izvješću jedne od najutjecajnijih i najuglednijih naftnih geologa na svijetu dr. Sandre J. Lindquist polovica navedenih količina, osobito plina, nalazi se u akvatoriju Umaga i Savudrije, a upravo taj akvatorij Slovenci nazivaju “Dimnik”.(!)

Rupelova velika igra

Na američkim kartama u predjelu Savudrije ucrtana su dva pretpostavljena plinska polja fiktivno imenovana kao Neptune i Mercury. Amerikanci su napravili plan koji obuhvaća područje od Savudrije do Kopra, kao plinsko nalazište koje bi služilo za održavanje sustava plinovoda u Evropi, između Alžira i Rusije.

Pravi naručitelj ove američke geološke studije bila je zapravo prva demokratska mađarska vlada koja je 1989. g. zatražila od SAD-a da pregledaju sve njihove izvore nafte i plina kako ne bi bili apsolutno ovisni o ruskim energentima.

Sklopili su ugovor i Amerikanci su im poslali svoje najbolje stručnjake koji su sačinili cjelovite analize zajedno s kartama na kojima su ucrtali nalazišta za cijelu Europu.

Do tih je podataka, već u fazi njihova nastajanja, vještom diplomatskom “komunikacijom” uspio doći vrlo sposoban slovenski diplomat **Dimitrij Rupel**, koji je, nota bene bio veleposlanik Slovenije u SAD-u. Analizirajući značaj i vrijednost “dimnika”, prebogatog naftom i plinom, njima pred nosom a nije njihov, odlučili na svaki način osigurati suverenitet nad njim, a time i nad eksploatacijskim poljima.

Prema vani su forsirali priču o potrebi Slovenije za izlazom na otvoreno more, a istodobno se tajno pripremali za vađenje nafte i plina.

Naš je sugovornik došao i do podataka da su susjedi u Sloveniji već naručili dvije eksploatacijske platforme koje čekaju da njihova država dobije suverenitet u “dimnjaku” kako bi ih montirali. U međuvremenu su, tvrdi Pušić, obavili sve pripreme za izgradnju plinovoda Savudrija - Koper.

Što će poduzeti Rudolf

- O onomu što je otkrio i zaključio, upoznao je jedino akademika **Davorina Rudolfa**, kojemu je predao svu marljivo prikupljanu dokumentaciju, računajući na njegov stručni i politički habitus koji mu osigurava respekt i ulaz kod premijerke Jadranke Kosor.

Hoće li iskoristiti svoj autoritet i znanje da bi “slučaj Savudrijske vale” osvijetlio i s ove strane? Hoće li Hrvatska dozvoliti da Slovenija u ime “višeg cilja”(EU),i formalno zagospodari Piranskim zaljevom i njegovim izvorima nafte i plina, a otkriće Nediljka Pušića proglasiti patološkom fantazmagorijom jednog preangažiranog umirovljenika? Kako je moguće da do ovakvih saznanja nije došao baš nitko ni u MVPEI-ju ni u MORH-u,ni u drugim državnim institucijama, a pogotovo stručnim, znanstvenim krugovima? Pati li ovaj narod kolektivno od manjka ambicije i interesa, osim kad je posrijedi-osobni?!

davorica blažević

Zaljev pun bakra i uranove rude

Ako pogledate na geološkoj karti Europe lijevu obalu Piranskog zaljeva, vidjet ćete geološki rasjed u područjima kamenoloma, a iz literature je poznato da to ukazuje kako se u tim područjima nalaze i velike količine bakrene ili uranove rude - dodatno upozorava Pušić.

“Na trag” ga je naveo podatak o geoseizmičkim minolovcima u tršćanskom zaljevu. Pitao se što tamo rade, i istražujući sve što mu je bilo dostupno,došao je do saznanja da se u oceanografiji minolovci koriste i za istraživanje naftnih i plinskih polja. Malo -pomalo, priča se zavrtjela, neprekidno se dopunjujući novim otkrićima i podacima. Piranski zaljev je , kaže,predmet zanimanja i naših susjeda Talijana, još od 1838.-1839.g. kada su planirali gradnju željezničke pruge od Trsta do Pule. Inženjeri i geolozi su otkrili na tom prostoru kvalitetan građevinski kamen koji su koristili za gradnju tršćanske i koparske luke. Ali su vidjeli da na tom prostoru ima još kvalitetnih sirovina osim kamena... E, upravo to spoznali su i Slovenci, uvjeren je lucidni, sistematični Splitsanin, te inzistiraju da sve što je ispod kamenoloma u Piranskom zaljevu pripadne njima.

Pušić prvi ukazao na odbačene NATO-bombe u Jadranu

Nediljko Pušić dobio je prvu bitku s tromom hrvatskom “državnom administracijom”. Ne izravno od Vlade RH, nego od jednog od čelnih ljudi Zapovjedništva NATO-a za vrijeme posjete Splitu. Tada je izriječom rečeno da će NATO pomoći Hrvatskoj u vađenju odbačenih bombi u Jadranu koje su “posijali” NATO zrakoplovi nakon “kosovske krize”, vraćajući se iz borbenih akcija u Srbiji. Pušić je, naime, prvi za “SD” o tome progovorio, upozoravajući da bi jedna od takvih odbačenih NATO-bombi mogla biti i uzrokom kornatske tragedije. Svoje je teze i tada, kao i ovaj put, dokumentirao, a raspolagao je i s kartama na kojima su ucrtane “zone odbacivanja ” neželjenog tereta, od kojih jedna, prema NATO-kartama, prelazi preko Kornata. Treba li i na novo Pušićevo otkriće tek lakonski odmahnuti rukom?